

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 5C/37/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516201247
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Fraňová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3516201247.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou Mgr. Andreou Fraňovou v sporovom konaní žalobcu CRIF - Slovak Credit bureau, s.r.o., IČO: 35 886 013, so sídlom Bratislava 811 08, Malý trh 2/A, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Herceg, s.r.o., so sídlom Bratislava 821 08, Košická 56 proti žalovanému H. R., X.. XX. XX. XXXX, V. L. H. XXX XX, L. XXX/XX o zaplatenie 1.165,99 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a .**

II. Žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom dňa 16. 02. 2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.165,99 € spolu so zmluvným úrokom vo výške 15,10 % ročne zo sumy 1.073,03 € od 28. 03. 2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.073,03 € od 28. 03. 2014 do zaplatenia a náhrady trov konania pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 69,50 € a trov právneho zastúpenia vo výške 167,98 €.

2. Uviedol, že pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „pôvodný veriteľ“) uzatvoril so žalovaným Zmluvu o sporozírovom účte dňa 21. 05. 2001, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu na meno: Skk, vedeného formou bežného účtu. Žalovaný uzatvoril dňa 27. 06. 2003 s pôvodným veriteľom Zmluvu o kontokorentnom úvere (ďalej len „úverová zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru vo výške 829,85 € (25.000,00 Skk). V zmysle úverovej zmluvy si pôvodný veriteľ a žalovaný dohodli poplatok za správu úveru vo výške 0,20 % z výšky úverového rámca mesačne a poplatok za poskytnutie úveru vo výške 2,00 % z výšky úverového rámca splatný pri podpise úverovej zmluvy. Pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným dňa 26. 05. 2008 Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bankových produktov v kombinácii Balíka EXTRA PLUS, vedenie/zmena bežného účtu, poskytnutie Elektronických služieb k účtu, poskytnutie Povoleného prečerpania po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach Slovenskej sporiteľne pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinných od 01. 07. 2007, ktoré zároveň nahradilo zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru alebo povoleného prečerpania k účtu. Pôvodný veriteľ poskytol povolené prečerpanie do výšky 819,85 € (25.000,00 Skk), a to Oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 26. 05. 2008. V zmysle § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, bol kontokorentný úver/povolené prečerpanie na bežný účet, vyňatý z pôsobnosti zákona, preto zmluva neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným dňa 21. 05. 2001 Zmluvu o vydaní a používaní bankovej platobnej karty, predmetom ktorej bolo vydanie platobnej karty, prostredníctvom

ktorej mohol žalovaný realizovať transakcie s prostriedkami na vyššie uvedenom účte. Súčasťou zmluvy sú tiež Všeobecné obchodné podmienky pôvodného veriteľa účinné od 01. 08. 2002 v zmysle dodatku č. 7 účinného od 01. 01. 2008, Obchodné podmienky pre vydávanie a používanie bankovej platobnej karty pôvodného veriteľa účinné od 16. 10. 2000, Obchodné podmienky pôvodného veriteľa pre poskytnutie úverov a povolených prečerpaní účinné od 01. 07. 2007 a Sadzobník poplatkov pôvodného veriteľa. Žalovaný sa v zmysle zmluvy oboznámil so VOP, ÚP a SP. Pôvodný veriteľ umožnil čerpať žalovanému úver tak, že realizoval platobné príkazy žalovaného na prevod alebo výbery hotovosti žalovaného, a to aj v prípade, ak neexistovala pohľadávka žalovaného voči pôvodnému veriteľovi z účtu žalovaného, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech účtu žalovaného alebo vkladom v hotovosti na účet žalovaného. Ďalej boli v zmysle zmluvy a podmienok dohodnuté ďalšie náležitosti zmluvy a podmienky pre splácanie úveru, a to: výška úverového rámca, úroková sadzba, splatnosť úrokov, konečná splatnosť úveru, úrok z omeškania, úrok z prečerpania a iné platobné podmienky. Žalovaný sa zaviazal úver splácať tak, že bol povinný splatiť pohľadávku pôvodného veriteľa najneskôr v deň konečnej splatnosti úveru, pričom pohľadávka veriteľa v čase do konečnej splatnosti bola splácaná formou započítania pohľadávky veriteľa proti pohľadávke žalovaného z účtu žalovaného, a to vždy v momente vzniku pohľadávky žalovaného z účtu žalovaného v rozsahu, v akom sa tieto pohľadávky kryjú. V zmysle zmluvy a podmienok k zmluve bola dohodnutá výška úrokovej sadzby ako odplaty za poskytnutý úver vo výške 15,10 % ročne, pričom úroková sadzba bola dohodnutá ako premenlivá a platná v deň podpisu zmluvy. Pôvodný veriteľ bol podľa zmluvy a podmienok k zmluve oprávnený meniť výšku úrokovej sadzby dohodnutú v zmluve, pričom zmena úrokovej sadzby bola účinná rozhodnutím veriteľa a zverejnením. V prípade porušenia podmienok splácania úveru žalovaným bol medzi stranami dohodnutý úrok z omeškania. Výška úroku z omeškania sa riadi rozhodnutím veriteľa a nasledovným zverejnením. Žalovaný sa v zmysle podmienok zaviazal uhradiť aj náklady, ktoré vzniknú v prípade porušenia jeho zmluvnej povinnosti, najmä náklady na mimosúdne a súdne vymáhanie. Žalovaný využil možnosť čerpať úver od pôvodného veriteľa, avšak podmienky pre splácanie riadne nedodrжал a dostal sa so splácaním do omeškania. Pôvodný veriteľ ho na túto skutočnosť upozorňoval a vyzýval o na úhradu jeho splatných záväzkov. S ohľadom na vyššie uvedené a v zmysle VOP uplatnil pôvodný veriteľ listom zo dňa 1č. 02. 2013 právo vypovedať zmluvu a požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom. Výpoveď v zmysle OP nadobudla účinnosť dňom jej doručenia a povinnosť žalovaného zaplatiť celý zostatok úveru spolu s príslušenstvom vznikla bezodkladne po doručení výpovede. Pôvodný veriteľ v zmysle čl. 10. VOP považuje zásielku za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní v cudzine siedmy deň po jej odoslaní. Pôvodnému veriteľovi tak vznikla pohľadávka voči žalovanému na sumu celkom vo výške 1165,99 €, pričom táto suma pozostáva z istiny úveru po splatnosti vo výške 1.073,03 €, z vyčísleného riadneho úroku vo výške 0,30 €, debetného úroku z nepovoleného prečerpania vo výške 33,34 €, zákonného úroku z omeškania vo výške 59,32 € vyčísleného od prvého dňa omeškania žalovaného so splácaním jeho záväzku do dňa postúpenia predmetnej pohľadávky, t.j. do 27. 03. 2014. Pri vyčíslení pohľadávky vychádzal pôvodný veriteľ z výpisu z účtu, ktorý preukazuje dôvodnosť a výšku uplatnenej pohľadávky. Predmetná pohľadávka sa nachádza vo výpise z bankovej knihy pôvodného veriteľa pod č. 413, ktorá preukazuje výšku postúpenej pohľadávky ku dňu postúpenia pohľadávky. Pôvodný veriteľ a žalobca uzatvorili dňa 27. 03. 2014 v súlade s ust. § 524 a nasl. OZ Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0346/2014/CE. V Prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok je uvedená pod č. 413 aj pohľadávka voči žalovanému. Na základe uvedeného prešla s účinnosťou od 27. 03. 2014 na žalobcu pohľadávka zo zmluvy, jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Pôvodný veriteľ oznámil postúpenie pohľadávky žalovanému Oznámením zo dňa 01. 04. 2014, ktorým zároveň vyzval žalovaného na okamžitú úhradu pohľadávky. Vzhľadom na judikát Najvyššieho súdu SR R 119/2003 k žalobe neprikladá v prílohe Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0346/2014/CE zo dňa 27. 03. 2014. V odôvodnení rozhodnutia sa uvádza, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Žalovaný bol žalobcom opakovane upozornený na vzniknutú pohľadávku a to výzvou k úhrade zo dňa 03. 07. 2014, Upomienkou zo dňa 01. 12. 2014, Výzvou k úhrade zo dňa 14. 04. 2015 a 14. 07. 2015. Žalovaný do podania žaloby pohľadávku neuhradil, preto sa žalobca domáha svojho práva súdnou cestou.

3. K žalobe pripojil listinné dôkazy, a to výpis z Obchodného registra žalobcu, Zmluvu o sporožirovom účte zo dňa 21. 05. 2001, Zmluvu o vydaní a používaní bankovej platobnej karty zo dňa 21. 05. 2001, Zmluvu o kontokorentnom úvere zo dňa 27. 06. 2003, Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby zo dňa 26. 05. 2008, Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 26. 05.

2008, Všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky pre vydávanie a používanie bankovej platobnej karty Slovenskej sporiteľne, a.s., Úverové podmienky, Sadzobník poplatkov, Výpis z bankovej knihy Slovenskej sporiteľne, a.s., Odstúpenie od zmluvy zo dňa 14. 02. 2013, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 01. 04. 2014, Výzva k úhrade zo dňa 03. 07. 2014, Upomienka zo dňa 01. 12. 2014, Výzva k úhrade zo dňa 14. 04. 2015, Výzva k úhrade zo dňa 14. 07. 2015, Výpis z účtu.

4. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavil žalovaný, na pojednávanie sa nedostavil žalobca ani právny zástupca žalobcu, ktorý svoju neúčast' písomne neospravedlnil riadne a včas, preto súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením listinných dôkazov navrhnutých žalobcom a ostatných listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou obsahu spisu a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový s právny stav:

5. Z predloženej úverovej zmluvy vyplýva, že pôvodný Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvoril so žalovaným kontokorentný úver s povoleným prečerpaním do výšky 829,85 € s dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 15,10 % ročne. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v zmysle dohodnutých Všeobecných obchodných podmienok.

6. Nakoľko sa žalovaný dostal so splácaním do omeškania, listom zo dňa 14. 02. 2013 016 Slovenská sporiteľňa oznámila žalovanému, že odstupuje od zmluvy, a to s účinnosťou ku dňu doručenia oznámenia, pričom od tohto dňa už žalovanému nebude poskytované povolené prečerpanie a zároveň týmto banka vyhlasuje mimoriadnu splatnosť tohto povoleného prečerpania. Výška pohľadávky banky z bežného účtu/povoleného prečerpania ku dňu vyhotovenia oznámenia je 1.105,62 €, pričom ku dňu nadobudnutia účinnosti odstúpenia môže byť pohľadávka vyššia, a to z dôvodu zúčtovania úrokov a poplatkov v zmysle Sadzobníka poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s. Zároveň vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky banky v lehote do 7 dní od doručenia tohto oznámenia.

7. Listom zo dňa 01. 04. 2014 Slovenská sporiteľňa oznámila žalovanému, že pohľadávku voči žalovanému vo výške 1.165,99 € s príslušenstvom postúpila na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0346/2014/CE uzatvorenej dňa 27. 03. 2014 žalobcovi.

8. Na výzvu súdu doručení žalobcovi prostredníctvom právneho zástupcu dňa 20. 12. 2012, aby súdu zaslal dôkaz o doručení oznámenia žalovanému o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 14. 02. 2013, žalobca uviedol, že týmto nedisponuje, že oslovil pôvodného veriteľa so žiadosťou o súčinnosť, ale nakoľko odstúpenie od zmluvy zasielal pôvodný veriteľ obyčajnou listovou zásielkou, nedisponuje žalobca listinným dôkazom preukazujúcim jeho odoslanie alebo doručenie. Ďalej uviedol, že v zmysle čl. 10.3 Všeobecných obchodných podmienok „pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, banka zasiela, podľa vlastného uváženia, písomnosti v poštovom styku vo forme obyčajnej listovej zásielky.“

9. Žalovaný pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že by chcel úver nejako splatiť. Je riadne zamestnaný. X. C. L. XXX/XX, H. sa nezdržiava už dlhšiu dobu, bývajú tam jeho rodičia. Nepamätá si, že by mu zo Slovenskej sporiteľne prišla zásielka, že má zaplatiť celú dlžnú sumu.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľkou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

12. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

14. V danej veci ide o spotrebiteľský spor medzi dodávateľom (žalobcom) a spotrebiteľom (žalovaným), ktorý vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, kde právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, pretože pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Napriek tomu, že zmluva o úvere bola uzatvorená podľa ustanovení Obchodného zákonníka, v danom prípade vzhľadom na právnu povahu zmluvných strán ide o typickú spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

15. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnom spore a citovaných zákonných ustanovení, súd žalobu zamietol ako nedôvodnú pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu.

16. Ustanovenie § 525 OZ určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť. Okrem toho môže byť postúpenie určitých pohľadávok zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť zákonom síce dovoľené, ale len za určených podmienok.

17. Takýmto prípadom je ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

18. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., môže byť banková pohľadávka postúpená (alebo jej časť), ak je (1.) splatná, a to až po predchádzajúcej (2.) písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené (3.) omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

19. Uvedené skutočnosti sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/119/2013). Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru NBS ako centrálnej banky.

20. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadne ktorej cesia podľa § 525 alebo podľa špeciálnych predpisov nie je dovoľená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39). Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadne ktorej to zákon zakazuje, (alebo ohľadne ktorej postúpenie podmieňuje splnením zákonných podmienok, ktoré splnené neboli), ide o cesiu neplatnú od počiatku ex tunc a jej neplatnosť nemožno zhojiť.

21. Z uvedeného dôvodu v týchto prípadoch nemožno vôbec hovoriť o platnej cesii, postupca zostáva veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na postupníka neprechádza pre neplatnosť zmluvy.

22. V prvom rade súd vyhodnotil pohľadávku právneho predchodcu žalobcu ako nepostupiteľnú, nakoľko v konaní nebolo účinne preukázané zosplatnenie pohľadávky. V konaní nebolo preukázané riadne doručenie Oznámenia Slovenskej sporiteľne o vyhlásení okamžitej splatnosti - Odstúpenie od zmluvy adresované žalovanému.

23. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka, resp. jej časť, ktorá je už splatná. Z listinných dôkazov vyplýva, že nedošlo k účinnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Národná banka Slovenska tiež neudelila žalobcovi povolenie na poskytovanie a správu nezosplatených úverov poskytovaných fyzickým osobám bankami.

24. Rovnako tak nebolo v konaní preukázané, že by pôvodný veriteľ písomne vyzval žalovaného v zmysle § 92 ods. 8 na úhradu dlžnej sumy pred postúpením žalovanej pohľadávky a oznámenia o postúpení pohľadávky. Písomná výzva banky dlžníkovi je predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu.

25. Žalobca nepreukázal splnenie zákonom požadovaných predpokladov pre platné postúpenie pohľadávky, a to splatnosť pohľadávky a predchádzajúcu písomnú výzvu banky dlžníkovi, zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatná a postupca (banka) zostáva veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na žalobcu pre neplatnosť zmluvy neprešla.

26. Nakoľko žalobca platne nenadobudol pohľadávku od jeho právneho predchodcu, súd žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. V danom prípade bol žalovaný v konaní plne úspešný, nakoľko mu v konaní ale žiadne trovy preukázateľne nevznikli, súd mu nepriznal žiadnu náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde v Novom Meste nad Váhom. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).